

Stebukly karalystė

Seniai, seniai karalystėje gyveno turtingas valdovas. Turėjo jis tik vieną dukrą Elena. Ji buvo labai graži, auksiniais plaukais, turėjo šviesiai mėlynas akis ir buvo maloni, geraširdė, auksoranke. Mergaitė turėjo dorąją nuo pat gimimo. Pagal jos nuotaiką galėjo keistis plaukų spalva. Kai ji būdavo laiminga, plaukai žerėdavo visomis visurųkštės spalvomis. Kai būdavo - dailiai susūkuoti jos plaukai tapdavo tamsiai mėlynos spalvos. Dūūdėdama ji neverkdavo - tai darydavo jos plaukai. Greitai mergaitė tapo mergina. Ji buvo gražiausia ir laimingiausia visame pasaulyje. Karaliaus ją norėjo ištekinti, bet Elena atkakliai priešinosi. Deja, karaliai vis vien teko susitikti ir pakalbėti su begale princų. Jaunajai karaliai virai nepatiko susitikinėti, nes princų norinčių ją vesti vis daugėjo.

Vieną kartą neiškentusi ji nubėgo į mišką. Ten pamatė milžinišką akmenį, kuris neleido jai niekur eiti. Elena labai išsigando, nes jau girdėjo besirejančių sargybinių arklių kanopas. Ji daušė kumščiais į akmenį, bet jis nė krūst. Mergina suvarnikavo ir nuo jos plaukų ėmė varvėti ašaros. Ji visai daušėsi, bet nieko neįvyko. Staiga ji pamatė hieroglifą. Karaliai nežinojo, ką jis reiškia. Tik jautė, jog tai padės jai palikti. Ranka glostė hieroglifą tikėdamasi, kad kas nors įvyks. Karaliai taip įsijorė pirštą. Tuo pirštu palietė hieroglifą. Staiga įvyko stebuklas! Akmenyje aplink hieroglifą atsirado durys. Elena greitai atidare duris ir šmukštėdavo vidun. Jai prieš akis atsivėrė nenaprastas grožis: rietoj medžių augo milžiniškos gėlės. Visi žmonės buvo linksmi ir visnia, sutiko maloniai. Taryp

žmonių karalaitė pamatė už kelio susiėmusį namų elfą. Ji pribėgo prie elfo ir apžiūrėjo jo kelią. Elfo skarmalai buvo išsitęgę krauju. Jis nepalikiamai verkė. Mergina nebegalėjo žiūrėti ir ironiškai verkė virš jo kelio. Jos sūrios ašaros karsėjo nuo plankų ant elfo kelių. Po kelių minučių ji įkrito oro ir nusiramino. Atsimirkusi ji pamatė, kad žvirgūda užgijusi. Jos plaukai staigiai pakitę spalvą iš tamsiai mėlynos į vaivorykštinę. Elfas apžiūrėjo kelią ir pamatė jog jis sveikas lyg nūdikėlis. Tūkafingis karalaitė jis šokinėjo iš džiaugsmo. Kartu jie patraukė pilies pusėn. Bilyje ji pamatė karalaitę Leonardą. Jie pamilo viens kitą. Po kelių dienų įvyko iškilmingos vestuvės.

Jie gyveno ilgai ir laimingai.

Teofilė Joraisaitė